

ועד כדי כך, שבגלל זה "לא הי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו", היינו, שגם שבט לוי - שמצד
 גדל מעלתו שהובדל לעבודת המקדש⁷² הי' גם הוא יכול לפעול המשכת ריבוי אור - לא השתתף בחנוכה
 המזבח, בגלל היותו "שבטו", שמתייחס אליו, והיינו, שאהרן תלה זאת בחסרון שלו (ולא בחסרון של
 מישהו אחר - להיותו "אוהב את הבריות"⁷³, אפילו "בריות בעלמא"⁷⁴).

ונמצא, שחלישות הדעת שהיתה אצל אהרן בגלל שחשב שהעדר השתתפותו בחנוכה המזבח היא
 בגלל הקלקול שלו - הו"ע עבודת התשובה.

ועי"ז זכה שעבודתו בהדלקת הנרות תהי' בתכלית השלימות - "שלך גדולה משלהם", וכפי שמעיד
 הכתוב "ויעש כן אהרן"⁷⁵, "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה"⁷⁶, והיינו, שלמרות כל העילויים הרוחניים
 שהיו בעבודתו בהדלקת הנרות, עשה את כל הפעולות הגשמיות בתכלית הדיוק, מבלי לשפוך את השמן
 כו"⁷⁷, היינו, שההמשכה למטה היא באותו אופן כפי שהענינים הם למעלה.

יא. עפ"ז יובן גם דיוק הלשון במענה של הקב"ה לאהרן, "חייך, שלך גדולה משלהם כו", "חייך"
 דייקא, לשון שבועה:
 לכאורה אינו מובן: מהו הצורך בענין של שבועה - הרי גם איש פשוט שישמע ענין מסויים מהקב"ה,
 בודאי יאמין לו. ובפרט שהמענה "שלך גדולה משלהם" הו"ע המובן בשכל הפשוט, ולכן מצינו כו"כ
 הבטחות של הקב"ה גם ללא שבועה. וא"כ, מדוע בענין זה הי' צורך בשבועה דוקא - "חייך"?
 והביאור בזה - ע"פ האמור לעיל:

המענה "שלך גדולה משלהם" כשלעצמו - אינו מספיק, כיון שעדיין יוקשה לאהרן: למה הוצרך
 הקב"ה להמתין משך זמן עד שתחלש דעתו? ולכן הקדים הקב"ה ואמר לו: "חייך כו", שבזה ביאר לו
 התועלת שבחלישות דעתו, שדוקא עי"ז נעשה אצלו תוספת חיות - שזוהי המעלה של בעל-תשובה,
 שניתוסף אצלו מציאות חדשה של חיות, והרי חיות הו"ע שלמעלה מהבנה והשגה (מדריגת הצדיק),
 וזוהו גם ענין השבועה, שלמעלה מהבנה והשגה.

וזוהו גם הטעם שענין השבועה כאן נאמר בלשון "חייך", ולא בשאר לשונות של שבועה - כי דוקא
 בזה נתבאר המענה על חלישות דעתו, שע"ז נעשה אצלו העילוי דבעל-תשובה, כנ"ל.

יב. ועוד ענין שיש ללמוד מפעולתו של אהרן בענין ד"בהעלותך את הנרות":
 אף שלשון הכתוב הוא "בהעלותך את הנרות", "לשון עלי", הרי הכוונה בזה היא להדלקת הנרות,
 כמובן מפירוש רש"י⁶⁴ "כתיב בהדלקתן לשון עלי כו".

כלומר: פעולתו של אהרן הכהן היא - לא רק לפעול עילוי ("להעלות") בנר שכבר דולק, אלא גם
 כאשר ישנו נר שלא דלק עד עתה, הנה אהרן הכהן בכבודו ובעצמו פועל בו להדליקו.

ועד"ז מובן בנוגע לפעולה עם בני"י, שעל כל אחד מהם נאמר⁷⁸ "נר ה' נשמת אדם":

כאשר מדובר אודות פעולתו של אהרן הכהן - הנה לכאורה יש מקום לטענה שפעולתו צריכה להיות
 רק עם יהודים שהם במדריגת תלמידי חכמים, שבהם צריך לפעול עילוי נוסף כו', אבל בנוגע ליהודי
 שמתנהג באופן ד"עיר פרא אדם יולד"⁷⁹, להיותו בבחי' "נר רשעים ידעך"⁸⁰, וצריכים להתחיל לפעול
 עליו - יכולה פעולה זו להיעשות גם ע"י ה"שמש" של בית-הכנסת... ורק לאחריו כן, בשעה שיהי' בבחי'
 "נר דולק", אזי יתעסק עמו כדי לפעול בו עילוי גדול יותר.

(72) רמב"ם הל' כלי המקדש רפ"ג.

(73) אבות פ"א מי"ב.

(74) תניא פל"ב.

(75) פרשתנו ח, ג.

(76) פרש"י עה"פ.

(77) ראה גם תורת מנחם - התוועדיות חמ"ז ס"ע 61. וש"נ.

(78) משלי כ, כז.

(79) איוב יא, יב.

(80) שם כא, יז. משלי יג, טו. כד, כ. וראה תורת מנחם -

התוועדיות חמ"ה ע' 308 הערה 68. וש"נ.